

▼B**ROZPORZĄDZENIE RADY (Euratom) NR 3954/87**

z dnia 22 grudnia 1987 r.

ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◀

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji, sporządzony po uzyskaniu opinii grupy ekspertów, powołanej przez Komitet Naukowo-Techniczny ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 2 lit. b) Traktatu zobowiązuje Radę do ustanowienia jednolitych norm bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa oraz do zapewnienia ich stosowania, jak dalej ustanowiono w dziale drugim, rozdział III Traktatu;

dnia 2 lutego 1959 r. Rada przyjęła dyrektywy ⁽⁴⁾ ustanawiające podstawowe normy bezpieczeństwa, których treść została zastąpiona treścią dyrektywy 80/836/Euratom ⁽⁵⁾, zmienionej dyrektywą 84/467/Euratom ⁽⁶⁾; art. 45 tej dyrektywy zobowiązuje Państwa Członkowskie do określenia poziomów interwencyjnych w razie awarii;

w następstwie awarii w elektrowni jądrowej w Czarnobylu dnia 26 kwietnia 1986 r. znaczne ilości materiałów radioaktywnych zostały uwolnione do atmosfery, powodując w kilku krajach europejskich skażenia środków spożywczych i pasz o poziomach mających znaczenie ze zdrowotnego punktu widzenia;

Wspólnota przyjęła środki ⁽⁷⁾ w celu zapewnienia, że niektóre produkty rolne są wprowadzane na terytorium Wspólnoty wyłącznie w ramach wspólnych ustaleń, chroniących zdrowie ludności, jednocześnie podtrzymujących jednolity charakter rynku i zapobiegających załamaniu obrotów w handlu;

powstała potrzeba ustanowienia systemu umożliwiającego Wspólnocie po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◀, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz, ustalenie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego w celu ochrony ludności;

Komisja zostanie poinformowana o wystąpieniu awarii jądrowej lub niezwykle wysokich poziomów promieniowania zgodnie z decyzją Rady 87/600/Euratom z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie wspólnotowych warunków wczesnej wymiany informacji w przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◀ ⁽⁸⁾ lub na podstawie Konwencji

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 2.7.1987, str. 6.

⁽²⁾ Opinia wydana w dniu 16 grudnia 1987 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 180 z 8.7.1987, str. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. 11 z 20.2.1959, str. 221/59.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 246 z 17.9.1980, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 265 z 5.10.1984, str. 4.

⁽⁷⁾ Rozporządzenia Rady: (EWG) nr 1707/86 (Dz.U. L 146 z 31.5.1986, str. 88), (EWG) nr 3020/86 (Dz.U. L 280 z 1.10.1986, str. 79), (EWG) nr 624/87 (Dz.U. L 58 z 28.2.1987, str. 101), (EWG) nr 3955/87 (Dz.U. 371 z 30.12.1987, str. 14).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 371 z 30.12.1987, str. 76.

▼B

o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej z dnia 26 września 1986 r.;

jeśli okoliczności tego wymagają, Komisja niezwłocznie przyjmie rozporządzenie wymagające stosowania ustanowionych wcześniej maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia;

na podstawie aktualnych dostępnych danych z dziedziny ochrony przed promieniowaniem ustalono pochodne poziomy odniesienia, które mogą być wykorzystywane jako podstawa do wyznaczenia maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego, stosowanych niezwłocznie po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◄, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz;

takie maksymalne dozwolone poziomy skażenia w należyty sposób uwzględniają najnowsze zalecenia naukowe, dostępne obecnie na skalę międzynarodową, a zarazem odzwierciedlają potrzebę uspokojenia ludności i uniknięcia rozbieżności w międzynarodowej praktyce regulacyjnej;

jednakże konieczne jest należyte uwzględnienie warunków szczególnych w danej sytuacji, a zatem ustanowienie procedury umożliwiającej szybkie dostosowanie tych uprzednio ustalonych maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia do okoliczności każdego konkretnego wypadku jądrowego lub w każdym innym przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◄, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz;

przyjęcie rozporządzenia wymagającego stosowania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia będzie również sprzyjać jedności Wspólnego Rynku oraz unikaniu odchyleń w handlu w ramach Wspólnoty;

w celu ułatwienia dostosowania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia należy ustanowić procedury umożliwiające przeprowadzenie konsultacji z ekspertami, włączając w to grupę ekspertów, określoną w art. 31 Traktatu;

przestrzeganie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia musi być przedmiotem stosownych kontroli,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedurę określania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz, które mogą zostać wprowadzone na rynek po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◄, mogącym doprowadzić lub doprowadzającym do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „środki spożywcze” oznaczają produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi albo bezpośrednio, albo po przetworzeniu oraz „pasje” oznaczają produkty przeznaczone wyłącznie do żywienia zwierząt.

Artykuł 2

1. W przypadku gdy Komisja otrzyma, w szczególności na podstawie ustaleń Wspólnoty dotyczących wczesnej wymiany informacji w razie pogotowia radiologicznego lub na podstawie Konwencji o wczesnym powiadamianiu o wypadku jądrowym z dnia 26 września 1986 r., oficjalne informacje o wypadkach jądrowych lub, w każdym innym

▼B

przypadku ►C1 zdarzenia radiacyjnego ◄, potwierdzające, że doszło lub może dojść do osiągnięcia maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia wymienionych w Załączniku, jeśli wymagają tego okoliczności, niezwłocznie przyjmuje rozporządzenie wymagające stosowania tych maksymalnych dozwolonych poziomów.

2. Okres ważności każdego rozporządzenia w rozumieniu ust. 1 jest jak najkrótszy i nie przekracza trzech miesięcy, z zastrzeżeniem przepisów art. 3 ust. 4.

Artykuł 3

1. Po konsultacji z ekspertami, włączając w to grupę ekspertów z art. 31, Komisja przedkłada Radzie propozycję rozporządzenia w celu dostosowania lub potwierdzenia przepisów rozporządzenia określonego w art. 2 ust. 1 w okresie miesiąca od jego przyjęcia.

2. Komisja, przedkładając propozycję rozporządzenia określonego w ust. 1, bierze pod uwagę podstawowe normy, ustanowione zgodnie z art. 30 i 31 Traktatu, włącznie z zasadą, że wszelkie narażenie na promieniowanie ma być utrzymywane na najniższym, rozsądnie osiągalnym poziomie, uwzględniając aspekt ochrony zdrowia ludności oraz czynniki ekonomiczne i społeczne.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie propozycji rozporządzenia, określonego w ust. 1 i 2, w terminie określonym w art. 2 ust. 2.

4. W przypadku gdy Rada nie podejmie decyzji w tym terminie, nadal obowiązują poziomy wymienione w Załączniku, do czasu gdy Rada podejmie decyzję lub do czasu gdy Komisja wycofa swoją propozycję w związku z tym, że warunki wymienione w art. 2 ust. 1 już nie mają zastosowania.

Artykuł 4

Okres ważności każdego rozporządzenia w rozumieniu art. 3 jest ograniczony. Okres ten może być zmieniony na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3.

Artykuł 5

1. W celu zapewnienia, że ustanowione w Załączniku maksymalne dozwolone poziomy skażenia uwzględniają wszelkie nowe pojawiające się dane naukowe, Komisja od czasu do czasu zasięga opinii ekspertów, włączając grupę ekspertów z art. 31.

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub Komisji maksymalne dozwolone poziomy skażenia ustanowione w Załączniku mogą być zmieniane lub uzupełniane, po przedłożeniu Radzie wniosku Komisji zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 31 Traktatu.

Artykuł 6

1. Środki spożywcze lub pasze niestosujące się do maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia ustanowionych w rozporządzeniu przyjętym zgodnie art. 2 lub 3 nie są wprowadzane na rynek. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia środki spożywcze i pasze przywożone z państw trzecich są uważane za wprowadzone na rynek, jeżeli na obszarze celnym Wspólnoty podlegają procedurze celnej innej niż procedura tranzytu.

▼ B

2. Każde Państwo Członkowskie dostarcza Komisji wszelkich informacji dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności dotyczących przypadków niestosowania się do maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia. Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

▼ M1*Artykuł 7*

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, wykaz środków spożywczych używanych w mniejszych ilościach wraz z maksymalnymi poziomami skażenia, jakie się do nich stosują, oraz maksymalne poziomy skażenia pasz są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 804/68, która będzie stosowana na zasadzie analogii. W tym celu powołuje się komitet doraźny.

▼ B*Artykuł 8*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼ M1

ZAŁĄCZNIK

MAKSYMALNE DOZWOLONE POZIOMY SKAŻENIA ŚRODKÓW
SPOŻYWCZYCH I PASZ (Bq/kg)

	Środki spożywcze ⁽¹⁾				Pasze ⁽²⁾
	Żywność dla dzieci ⁽³⁾	Produkty mleczarskie ⁽⁴⁾	Inne środki spożywcze, z wyjątkiem używanych w mniejszych ilościach ⁽⁵⁾	Środki spożywcze w płynie ⁽⁶⁾	
Izotopy strontu, głównie Sr-90	75	125	750	125	
Izotopy jodu, głównie I-131	150	500	2 000	500	
Alfa-promieniotwórcze izotopy plutonu i pierwiastków transplutonowych, głównie Pu-239, Am-241	1	20	80	20	
Wszystkie inne nuklidy o okresie połowicznego rozpadu dłuższym niż 10 dni, głównie Cs-134, Cs-137 ⁽⁷⁾	400	1 000	1 250	1 000	

⁽¹⁾ Poziom stosowany do produktów zagęszczonych lub suszonych jest obliczany na podstawie produktu odtworzonego, gotowego do spożycia. Państwa Członkowskie mogą formułować zalecenia dotyczące warunków rozcieńczania tak, by zapewnić przestrzeganie maksymalnych poziomów skażenia, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

⁽²⁾ Maksymalne dozwolone poziomy skażenia pasz są określone zgodnie z przepisami art. 7; ponieważ poziomy takie mają się przyczynić do przestrzegania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia środków spożywczych, same w sobie nie gwarantują ich przestrzegania we wszystkich okolicznościach i nie osłabiają one wymagań dotyczących monitorowania poziomów skażenia produktów zwierzęcych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

⁽³⁾ Żywność dla dzieci określa się jako środki spożywcze przeznaczone do karmienia niemowląt podczas pierwszych czterech do sześciu miesięcy życia, same w sobie spełniające potrzeby pokarmowe tej kategorii osób, kierowane do sprzedaży detalicznej w łatwo rozpoznawanych opakowaniach i oznaczone jako „preparaty żywnościowe dla niemowląt”.

⁽⁴⁾ Produkty mleczarskie określa się jako produkty występujące pod następującymi pozycjami CN, włącznie z dokonanymi w nich później, w miarę potrzeb, zmianami: 0401 oraz 0402 (oprócz 0402 29 11).

⁽⁵⁾ Środki spożywcze używane w mniejszych ilościach i odpowiednio, mające do nich zastosowanie poziomy skażeń, określa się zgodnie z przepisami art. 7.

⁽⁶⁾ Środki spożywcze w płynie, jak określono w pozycji 20 i dziale 22 Nomenklatury Scalonej. Wartości są obliczone z uwzględnieniem spożycia wody wodociągowej; te same wartości należy stosować do zasobów wody pitnej zależnie od uznania właściwych władz Państw Członkowskich.

⁽⁷⁾ Węgiel 14, tryt i potas 40 nie zostały ujęte w tej grupie.